

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szánthó Pál ügyvéd által képviselt felperesnek,... alperes ellen volt ügyvezetői mögöttes felelősség megállapítása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. november 5. napján kelt 17.G.41.117/2010/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes pontosított keresetében elsődlegesen a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Csődtv.) 33/A. §-ának (1), másodlagosan ugyanezen törvényhely (2) bekezdése alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes mint a cégjegyzékből törölt - perben nem álló - ... Kft. volt ügyvezetője, a Csődtv. 63. § (3) bekezdésében foglaltak alapján felel ezen társaság számlatartozása, mint ki nem elégített hitelezői igény megfizetéséért; pontosított keresete szerint, ezen hivatkozása ellenére keresete nem az alperes marasztalására, hanem felelősségének a Csődtv. 33/A. §-a szerinti megállapítására irányult. Keresetének ténybeli alapjaként előadta; a felperesi társaság 2005 júniusa és szeptembere között a ... Kft. részére montírozási tevékenységet végzett, utóbbi cég erről teljesítési igazolásokat bocsátott ki, melyek alapján a felperes négy számlát kiállított, az ezekben meghatározott megbízási díjat a ... Kft. nem vitatta, azonban a felperes részére nem fizette meg. A felperes követelése érvényesítése iránt polgári peres eljárást indított, a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárás alatt a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság 2009. december 7-én kelt, 2010.

január 15-én jogerőre emelkedett Cg..../28. számú végzésével a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 92. § (2) bekezdése alapján elrendelte az ismeretlen székhelyű cég törlését, erre tekintettel a társaság ellen folyó peres eljárás félbeszakadt. A felperes álláspontja szerint az alperes mint a törölt alperesi cég volt ügyvezetője, megsértette a Csődtv. 33/A. § (1) bekezdését, ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, egyrészt amiatt, hogy a felperes felé fennálló, nem vitatott fizetési kötelezettségének nem tett eleget, másrésztől azért, mert a ... Kft. a beszámoló letétbe helyezési kötelezettségének több ízben nem tett eleget. Másodlagos jogalapként a Csődtv. 33/A. § (2) bekezdésére hivatkozott, ez alapján a hitelezői érdeksérelem vélelmezett. A törölt cég esetében a Csődtv. 33/A. §-ának rendelkezései alkalmazhatóságára, a felszámolással történő megszüntetés analógiájaként hivatkozott. A ... Kft. hitelezőjeként, a Csődtv. 63. § (3) bekezdése alapján, a felszámolási eljárás jogerős lezárását követően, a jogvesztő határidőn belül keresettel érvényesítheti ki nem elégített követelését a társaság volt ügyvezetőjével szemben.

A 2010. november 5-én tartott tárgyaláson a felperes az első tárgyalást mulasztó alperessel szemben keresete szerinti bírósági meghagyás kibocsátását, másodlagosan a per tárgyalásának felfüggesztését kérte a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyamatban lévő ... számú ügy jogerős befejezéséig, indítványozta továbbá a ... Kft. cégiratainak beszerzését a Csődtv. 33/A. § (2) bekezdése szerint vélelmezett hitelezői érdeksérelem fennálltának alátámasztására. Előadta, hogy a ... számú ügyben a törölt, jogutóddal nem rendelkező cég részére ügygondnok kirendelését, továbbá a per megszüntetését kéri.

Az alperes az elsőfokú eljárás során nyilatkozatot nem tett, védekezést, érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság 17.G.41.117/2010/5. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint a Csődtv. 33/A. § (1) bekezdése és 63. § (3) bekezdése összevetéséből egyértelműen kitűnik, hogy megállapítási kereset kizárólag olyan esetben terjeszthető elő a gazdálkodó szervezet vezetőjével szemben, amikor az adós cég felszámolási eljárás alatt áll; a jogszabály a felszámolási eljárás alatt biztosítja a hitelező, vagy az adós nevében eljáró felszámoló számára, hogy az adós gazdálkodó szervezet vezetőivel szemben mögöttes felelősségük megállapítására irányuló keresetet terjesszenek elő abban az esetben, ha a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetői feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezáltal a társaság vagyona csökkent. Ha a bíróság a 33/A. § (1) bekezdése alapján megállapítja a vezetők felelősségét, a felszámolási eljárás jogerős befejezését követően, a Csődtv. 63. § (3) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidőn belül a hitelezők fennálló - a felszámolási eljárásban ki nem elégített - követelésük érvényesítése iránt indíthatnak marasztalási pert, ennek alapján a vezetők felelőssége kizárólag az adós vagyonából ki nem elégített olyan

követelések tekintetében állhat fenn, melyek kielégíthetők lettek volna, ha a vezető nem sérti meg a rá irányadó előírásokat. A Csődtv. 33/A. § (1)-(2) bekezdéseiben szabályozott különös hitelezővédelmi rendelkezések alkalmazhatósága feltételezi a felszámolási eljárás elrendelését, az erre alapított kereset előterjesztése pedig annak folyamatban létét, a bíróság hatásköre és illetékessége is a Csődtv. 6. § (1) bekezdésén alapul, a per az adós gazdálkodó szervezet felszámolását elrendelő bíróság előtt indítható meg; mindezen feltételek nem értelmezhetők, ha az adós cég felszámolási eljárás lefolytatása nélkül szűnik meg. Ugyanígy értelmezhetetlenek felszámolási eljárás hiányában a Csődtv. 63. § (3) bekezdésének fogalmai, a felszámolási eljárás és a Ctv. 92. § (2) bekezdése alapján az ismeretlen székhelyű cég megszüntetésére irányuló eljárás nem azonosítható, köztük analógia nem vonható, ebben az esetben sem zárható ki a gazdálkodó szervezet vezetőinek mögöttes felelőssége, ezt azonban nem a Csődtv. felperes által hivatkozott rendelkezése alapozza meg. A Ctv. 89-92. §-ai szerint lefolytatott megszüntetési eljárás tartama alatt felszámolási eljárás is kezdeményezhető, ha a cég fellelhető vagyonnal rendelkezik; ha ilyen vagyon nincs és a társaság vezetőinek felelőssége, mulasztása megállapítható, az nem a társaság vagyonának csökkenésével, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésével van összefüggésben, hanem azzal, hogy a cég elérhetetlen, a törvényes működéséhez szükséges feltételek nem biztosítottak. Mindezekből következően utalt arra is, a felperes bírósági meghagyás iránti kérelme a kereset alaptalansága miatt nem volt teljesíthető, ezen okból látta szükségletlennek a per tárgyalásának felfüggesztését, illetve a ... Kft. cégiratainak beszerzését.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatását, az alperes kereseti kérelmének megfelelő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő és megalapozatlan, a tényállás alapján tévesen alkalmazta az irányadó jogszabályi rendelkezéseket, tévesen mellőzte a Csődtv. 33/A. § és 63. § (3) bekezdéseibe foglalt rendelkezések alkalmazását, továbbá, eltérő jogi álláspontjára tekintettel, kizárólag a jogkérdésben döntött, így bizonyítási eljárás nélkül hozta meg érdemi határozatát.

A fellebbezés alaptalan.

A Polgári perrendtartásról szóló, többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 3. §-ának (2) bekezdése szerint a bíróság - a törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van.

A Pp. 213. §-ának (1) bekezdése értelmében az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, a Pp 215. §-a szerint a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetve az ellenkérelmen.

A Pp. 3. §-ának (3) bekezdése a bíróság kötelezettségévé teszi, hogy a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztassa, azonban a bíróságnak ez az eljárási kötelezettsége nem teszi

lehetővé azt, hogy a bíróság az alkalmazandó anyagi jogi szabályokról, azok értelmezéséről tájékoztatást adjon.

A bíróságnak a felek jognyilatkozataihoz való kötöttsége nem jelent egyben jogcímhez kötöttséget is, ha valamelyik fél a perbeli jogviszonyt tévesen minősítette, azt a bíróság határozatában a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően minősítheti, erre azonban csupán akkor van lehetőség, ha a helyes minősítéshez valamennyi tény, bizonyíték, adat rendelkezésre áll.

Jelen perben a felperes a per tárgyalásán pontosított keresetében egyértelműen és kizárólag a Csődtv. 33/A. §-ában szabályozott speciális jogintézmény felhívásával terjesztett elő megállapítási keresetet, ezen kereseti kérelme ténybeli alapjaként hivatkozott a perben nem álló ... Kft. felé kibocsátott, nem vitatott számláira, e társaság fizetési, valamint - a Csődtv. 33/A. § (2) bekezdésébe foglalt vélelem fennálltának alátámasztására - beszámolója letétbe helyezésére vonatkozó kötelezettségének elmulasztására. Ugyanezen különös megállapítási keresete körében terjesztette elő bizonyítási indítványát (a Csődtv. 33/A. § (2) bekezdésében meghatározott vélelem fennállásának bizonyítása céljából a ... Kft. cégiratainak beszerzése), e kereseti kérelmének megfelelően kérte bírósági meghagyás kibocsátását, illetve ehhez kapcsolódóan (hitelezői igénye kielégítésének végleges megghiúsulását alátámasztandó) kérte másodlagosan a per tárgyalásának felfüggesztését.

Helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, mikor a felperes keresetét elutasította, a fentiek szerint a kereseti kérelem alapjaként előadott tényekre és jognyilatkozatokra tekintettel nem volt szükséges a felperes Pp. 163. §-a szerinti felhívása tényállításai bizonyítására, az anyagi jogszabályok szerint jelentős, nem vitatott tények egyike - a felszámolási eljárás hiánya - miatt ugyanis a felperes keresete sikerre nem vezethetett, a kereset egyéb anyagi jogszabály alapján történő esetleges megítélhetőségére vonatkozó tájékoztatást pedig az elsőfokú bíróság törvényesen nem adhatott, és ennek megfelelően nem is adott.

A fentiekből következően, a fellebbezésben kifejtettekkel szemben az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően nem alkalmazta a Csődtv. 33/A. §-át és 63. § (3) bekezdését, ebből következően nem volt szükség e körben folytatandó további bizonyításra sem.

Mivel a fellebbezésben előadottak eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen maradt, az alperes nyilatkozatot a másodfokú eljárás során sem tett, megállapítható költsége nem merült fel, ezért esetében a perköltségről való rendelkezést a Fővárosi Ítéltábla mellőzte.

Budapest, 2011. május 5.

. Gál Judit s.k.,

a tanács elnöke

. Bánki Horváth Mária s.k.,
előadó bíró

Dr. Felker László s.k.,
bíró

A kiadmány hiteléül: